

**МАТЕРІАЛИ ДРУКУЮТЬСЯ
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖВУЗІВСЬКОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ**

**УПРАВЛІНСЬКІ, ПРАВОВІ
ТА ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ
ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ
НАСЕЛЕННЯ І ТЕРИТОРІЙ**

Львів – 2015

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

д-р техн. наук **Рак Т.Є.** – головний редактор

канд. техн. наук **Лин А.С.**

канд. техн. наук **Пархоменко Р.В.**

канд. екон. наук **Повстин О.В.**

канд. екон. наук **Мартин О.М.**

канд. техн. наук **Яковчук Р.С.**

канд. техн. наук **Зачко О.Б.**

Саміло А.В.

**ОРГАНІЗАТОР
ТА ВИДАВЕЦЬ**

Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності

**Технічний редактор,
комп'ютерна верстка
та друк на різнографі**

Хлевой О.В.

Відповідальний за друк Фльорко М.Я.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

ЛДУ БЖД, вул. Клепарівська, 35,
м. Львів, 79007

Контактні телефони:

(032) 233-24-79, 233-14-97,
тел/факс 233-00-88

E-mail:

ndr@ubgd.lviv.ua

Управлінські, правові та економічні аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності населення і територій: Матеріали міжвузівської науково-практичної конференції курсантів та студентів – Л.: ЛДУ БЖД, 2015. – 312 с.

Збірник сформовано за науковими матеріалами міжвузівської науково-практичної конференції курсантів та студентів «Управлінські, правові та економічні аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності населення і територій».

Збірник містить матеріали таких тематичних секцій:

- I секція – Управлінські аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності;
- II секція – Правові аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності;
- III секція – Економічні аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності

© ЛДУ БЖД, 2015

Здано в набір 23.04.2015. Підписано до друку
27. 04. 2015. Формат 60x84^{1/3}. Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 19,5. Гарнітура Times New Roman.
Друк на різнографі. Наклад: 100 прим.
Друк: ЛДУ БЖД
вул. Клепарівська, 35, м. Львів, 79007.

За точність наведених фактів, економіко-статистичних та інших даних, а також за використання відомостей, що не рекомендовані до відкритої публікації, відповідальність несуть автори опублікованих матеріалів. При передрукуванні матеріалів, посилання на збірник обов'язкове.

УДК 352.07

О.Л. КРИЖАНОВСЬКА, Р.С. ЯКОВЧУК*Львівський державний університет безпеки життєдіяльності***ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ**

Державне управління – це діяльність державних органів виконавчої влади, яка полягає в організації виконання законів і нормативно-правових актів, здійсненні розпорядження ресурсами загальнодержавної власності, з метою комплексного соціально-економічного розвитку, а також забезпечення реалізації державної політики у відповідних сферах життя. Державне управління – це форма практичної реалізації виконавчої влади і є категорією організаційно-правовою, а виконавча влада – політико-правовою [1].

Риси державного управління

1. загальнодержавний характер, оскільки воно охоплює найважливіші сторони життя держави й суспільства;
2. спрямованість на виконання Конституції та законів України (підзаконна діяльність);
3. юридично-владний, розпорядчий характер;
4. організаційний зміст, за допомогою якого досягають регулювання й координації спільної праці людей;
5. активність і цілеспрямованість, має безпосередніми об'єктами свого впливу галузі економічного, соціального й адміністративно-політичного будівництва;
6. безперервне та постійне здійснення [2].

Державне управління реалізують всі державні органи - законодавчі, виконавчі та судові гілки влади, але характерною рисою державного управління є органічне поєднання з виконавчою гілкою влади.

Виконавчі органи влади виконують багато функцій, які не є управлінськими – це інформаційна, ідеологічна діяльність або благодійна. Тому управлінська діяльність ґрунтується і на інших галузях права, використовуючи їх потенціал впливу на суспільні відносини, а деякі управлінські за своїм походженням відносини взагалі не врегульовані нормами права або через недосконалість правового регулювання. Україна за останні роки бореться з правом досягти належного рівня організації виконавчої влади. Виконавча й розпорядча діяльність органів виконавчої влади проявляються у відносинах влади і підпорядкування, і надаючи суб'єктам, що її здійснюють, юридично-владних повноважень.

Основні зміни сучасного державного управління, а також його розвиток пов'язані з процесами зміни політичної і соціально-економічної системи. Значення держави та її управління різними політичними, економічними, соціально-культурними сферами за сучасних умов не тільки не послаблюється, а й посилюється, про це говорить правотворча діяльність. В свою чергу Конституція України дозволяє державі впливати на різні процеси діяльності і на формування ринкових відносин.

Деякі приклади управління, які пов'язані з безпосереднім розпорядництвом, ґрунтуються на імперативних заборонах, приписах, що обмежують самостійність. Проте вони почали все більше проявлятися у формі нормативного регулювання, надання допомоги, використання дозволів, сприяння і координації. При застосуванні переважно жорстких варіантів суспільними процесами заперечують даній моделі розвитку суспільства і сама система не дозволяє державі втручатись в усі її питання управління, як це було до проголошення Україною незалежності.

Основна відмінність між державною владою і державним управлінням характеризується тим, що влада в основному опирається на примус, право, ідеологію, й авторитет, а управління – на мотиваційну структуру, тобто враховує людські інтереси, потреби; мета влади – забезпечення панування або впливу, мета управління – забезпечення відповідними інструментами влади для досягнення мети; влада ґрунтується в основному на субординації відносин, а управління – на координації дій; влада прагне до концентрації повноважень, управління – до оптимізації структури і функцій; для забезпечення ефективності управління недостатньо влади, потрібне вміння враховувати індивідуальні інтереси та потреби для досягнення реалізації організаційних цілей.

Система державно управління України за роки незалежності показала низьку ефективність та неможливість протистояти зовнішнім загрозам, а і внутрішнім викликам. Тому утворилась змішана система державно управління, де головним недоліком є відсутність послідовності у діяльності органів влади, цілісності, єдності.

Головними актуальними проблемами є співвідношення якісних і кількісних критеріїв діяльності державної влади. В Україні сформувалась централізована модель регіональної політики, яка вичерпала свої можливості і тому гальмує територіальний розвиток.

Ситуацію українського суспільства можна охарактеризувати як таку, що має стійку тенденцію до утворення поляризованого суспільства, де існують дві головні соціальні групи: багаті й бідні. Основною загрозою є те, що тенденція не тільки гальмує, а й унеможливорює розвиток демократичних засад державного устрою і ставлення України як такої стабільної європейської міцної держави.

Щоб вийти суспільству із системної кризи йому потрібно мати такі організації виконавчої влади, які б давали істотне підвищення розвитку і працездатності державного управління. Досягти такого становища не можливо без широкого використання наукових підходів до реформування всіх основних інститутів державного управління. Результат буде лише тоді коли буде правильно встановлене завдання управління, забезпечення матеріальними, людськими ресурсами, законодавчою основою, достовірною інформацією.

Список літератури:

1. Висоцький О.Ю., Висоцька О.Є., Шаров Ю.П. Основи державного управління[Текст] – Частина І. – Дніпропетровськ НМетАУ, 2008. – 52 с.
2. Битяк Ю.П. Адміністративне право України підручник [Текст] – Київ Юрінком Інтер, 2005 – 1180-1192 с.
3. Адміністративне право України: Підручник: За заг.ред. д.ю.н., проф. Коломоєць Т.О. – Київ: “Істинна”, 2008 – 624 с.